

ЛОЦИЯ
НА
БЪЛГАРСКОТО ЧЕРНОМОРСКО
КРАЙБРЕЖИЕ

От пролив Босфор до Бургаски залив –

Брегът се простира на около 100 мили и има общо направление на северозапад. Отначалото на протежение 40 мили е планински, на места стръмен и се простира на WNW. По нататък той завива на север и до бургаски залив има направление NNW. Тук брегът е по висок и предимно стръмен. Върховете са високи около 500 метра и на някои места подхождат към бреговата черта на разстояние около 3 мили.

От тях най характерен е връх *Папия* ($42^{\circ}07'0'' N$; $027^{\circ}51'0'' E$).

Описваният бряг е слабо нарязан. В него се вдават *заливите Мидия, Инеада* и много незначителни бухти между малките носове. Най забележими са носовете:

Ескифенер ($41^{\circ}15'0'' N$; $028^{\circ}06'0'' E$),

Карабурун и Серве ($41^{\circ}53' N$, $028^{\circ}05' E$),

Ахтопол ($42^{\circ}06' N$, $027^{\circ}56' E$) и други.

Брегът предимно е дълбок, но от носовете на места от брега се простират рифове и отмели.

Високото плато, спускащо се към морето с невисоки склонове, е покрито с трева, храсти и градини. Северната част на описвания бряг е покрита с гори.

Над невисоките склонове на платото в близост до морето се виждат редици градове, села и отделни постройките. Най-забележими са селото Резово, разположено на голите склонове на едноименния нос, град Ахтопол, Приморско и други.

От пролива Босфор до залив Мидия.

Румелийският бряг е слабо нарязан. В началото на протежение 3-6 мили до *нос Ескифенер* брегът е висок, стръмен и дълбок. От него се издават няколко неголеми, тъмни и стръмни носове, покрити с растително протежение 37 мили е праволинеен и се прекъсва от скалистите носове Късъркая и Карабурун на 17 мили е характерен с червеникавите пясъчни хълмове, еднакво високи, покрити с растителност и разделени от долините на на малки реки.

Склоновете на хълмовете на места са сипести, лишени от растителност; те имат вид на големи червени петна или ивици, простиращи се от брега до върховете на хълмовете, и се наричат сипеи. Такива сипеи има седем. От морето сипеите се забелязват от значително разстояние и спомагат за опознаване на брега на запад от пролива Босфор, когато горната му част е покрита с мъгла.

От нос Чешмеджик до селото Подима брегът на протежение 14 мили е нисък и обкръжен от тясна пясъчна полоса. На места на него се виждат жълтеникави стръмнини и само рядко червени сипеи, но и той е бял, така че брегът тук значително се отличава от брега между носовете Ескифенер и Карабурун. От селото Подима до нос Малатра на протежение 7 мили брегът е предимно стръмен и прорязан от долините на Ерменидереси и Чилингосдереси. По нататък на северозапад от нос Малатра до залив Мидия от начало брегът е тъмен, поради това че скалистите му стръмнини са покрити с храсти, а след това става светъл.

Между нос Ескифенер и долината на Ерменидереси брегът е обкръжен от отмел с дълбочина 1.5 метра, простиращ се на големи дълбочини. Корабите, търпящи авария, мъчейки се да излязат на брега в този район, сядат на отмела и се разбиват от вълните.

Западно от нос Карабурун е разположено езерото Теркос, отделено от морето с нисък бряг, прорязан от проток. Районът на протока и езерото често погрешно се вземат от мореплавателите за входа на пролива Босфор и затова той е получил названието лъжлив Босфор. Покрай описвания бряг има разпръснати много населени пунктове, свързани помежду си с черни пътища.

Предупреждение.

Бреговата черта между пролива Босфор и бухтата Килиос, а също и в района северозападно от нос Карабурун е нанесена неточно на картите.

Нос Узунъе (41°15' N, 029°04' E) -се намира на 2 мили северозападно от нос Румели и представлява най- издаденият от бреговата линия нос в района от пролива Босфор до нос Ескифенер. Носът е висок , стръмен и забележим по поставения на него знак. Западно от носа се вдава неголяма бухта, открита за ветровете от север. Дълбочината на бухтата на 1 кабелт от брега е 5.5 метра. Вдъното на бухтата има място за излизане. Спасителна станция Аклама е построена на нос Узунъе. На зданието на станцията е написана бяла цифра “2”. При станцията има помещение за спасените.

Нос Ескифенер (Далян) (41°15' N, 029°02' E) се намира на 1.2 мили западно от нос Узунъе. Той е доста висок и скалист нос; в близост до края му има голяма подводна скала., представляваща вероятно част от носа. На носа е подставен знак. На Юг от носа на 5 кабелта се простира скалист бряг, на който се намират развалините на стария форт Килиоскалеси. Фортът се забелязва при подхождане от северозапад и се закрива , когато корабът бъде на изток от неговия меридиан. Зад форта е разположено селото Килиос, което частично се вижда от морето. Скалата Калафотия лежи наравно с повърхностна на водата на 3.5 кабелта NNW от нос Ескифенер. Над скалата, даже при малка вълна, се образува прибой. Между скалата и носа има проход, дълбочината на който е 9 метра.

Предупреждение.

В района на изток от нос Ескифенер, включително и Босфора, котвените стоянки, риболовът, водолазните работи и траленето са забранени.

Бухтата Килиос е малка, намира се от западната страна на нос Ескифенер. Източният бряг на протежение около 1 миля е пясъчен, образуван от наноси от вълнението и пренасянето му от вятъра през ниските прибрежни хълмове. Последните са вероятно от наносен произход, което свидетелства за наличието тук на силни ветрове и вълнение. От запад на бухтата граничещия бряг представлява дълъг пясъчен плаж, зад който се издигат хълмове с червеникав цвят, покрити с храсти.

Пристан обкръжен с рифове, се намира в дъното на бухтата в близост на форта Килиоскалеси. Подхождането към пристана става от северната му страна, като се вземат необходимите предпазни мерки. В близост на форта има извор, от който корабите могат да вземат вода.

Телеграфни кабели излизат на брега в бухтата Килиос на 3-4 кабелта западно от скалата Калафотия.

Спасителната станция, имаща ракетни апарати, шлюпки и помещения за спасените, е разположена на брега на бухтата Килиос в близост на селото Килиос. На зданието на станцията има бяла цифра “4”. Станцията има телеграфна и телефонна връзка с порт Истанбул.

Селото Килиос е разположено на склоновете на полегатия бряг в дъното на бухтата Килиос, на източния бряг на реката. Срещу селото има плаж. Селото може да се познае по трите устоя на стария акведукт, имащи вид на високи фабрични комини.

В селото има телеграфна станция.

Котвеното място в бухтата Килиос се намира на 2-3 кабелта от брега срещу селото Килиос на дълбочина 5.4-7.2 метра; грундът е тиня и глина с раковини. Това котвено място е защитено от ветровете от изток и юг. То може да се открие от далечно разстояние по крайбрежните пясъчни хълмове, които рязко се отличават по окраската си от останалата част на брега.

Преупреждение:

При първите признаци за появяване на вятър от север стоящите тук на котва са длъжни да се снемат веднага от котвата и излязат в морето, тъй като този вятър вдига в бухтата голямо вълнение. Като предвестник на този вятър служи вълнението, идващо от морето. Височината на вълната тук достига 0.9-1.5 метра.

Нос Късъркая (41°15' N, 028°59' E) – се намира на 2.8 мили западно от нос Ескифенер и се издава незначително от бреговата черта. Носът е тъмен, скалист и има полегати склонове; на върха му има стара батарея, знак и няколко постройки, които от източната страна на носа не се виждат. Граничещият с носа бряг има удобно място за излизане на кораби на брега в щормово време, когато те търпят бедствие в този район. На кабелт от брега дълбочината е 5.5 метра.

Близо до носа има характерни сипеи.

Риф се простира от нос Късъркая по направление на нос Ескифенер на 1.5 кабелта от брега. Ширина на рифа е около 100 метра; дълбочините над него са 1 до 12 метра. Краят на рифа подхожда към долината река Каплъсу.

Буй. На 1 миля северно от нос Късъркая се поставят два не светещи буя; на 5 кабелта североизточно от този нос се поставя още един не светещ буй.

Първият сипей се намира на 1.5 мили на ESE от нос Късъркая, близко до реката Домуздереси. Този голям характерен сипей се разпростира по две ниски долини с хълм между тях и от някои направления има вид на три сипея. На изток от долината на река Домздереси се намира долината на река Каплъсу.

От нос Късъркая до нос Карабурун; -

Брегът на 15 мили WNW се простира почти по права линия и е наклонен, с характерни червеникави сипеи. На брега се издигат ниски върхове и хълмове, прорязани от долини на реки. Най-забележими са: долините Молос, намиращ се 4 мили западно от нос Късъркая, по-нататък на запад долината Агачлъ, тясната и малка долина Акпънар и долината на река Кундуздереси.

Вторият сипей се намира при нос Късъркая. Този сипей е малък и само на близко разстояние от брега са забележими неговите две половини, разположени на склоновете на ниската долина.

Третият сипей е разположен на 1.7 мили западно от нос Късъркая по средата между този нос и долината Молос. Този сипей е също така малък и неговите две половини се виждат само от близко разстояние.

Спасителната станция при селото Късъркая е снабдена с ракетни апарати; намира се на 1.5 мили западно от нос Късъркая. На зданието на станцията има бяла цифра “6”.

Четвъртият сипей се намира на 3.5 мили западно от нос Късъркая близо до тясната, със стръмни склонове и покрита с гора долина Молос. Този сипей по големина значително превъзхожда двата предни. Западно от долината Молос близката до сипея долина се нарича Агачлъ и е забележима по постройките, обкръжени с градини.

Два не светещи буя се поставят на 5 кабелта NW и на 1 миля ENE от долината Молос.

Спасителната станция Молос е снабдена с ракетни апарати; разположена е близко до долината Молос.

На зданието на станцията има цифра “8”.

Петият сипей се намира на 6.5 мили западно от нос Късъркая при долината на река Акдереси, близко до устието на която, до брега на морето, се виждат постройки. Петият сипей не е голям и се открива само отблизо, когато големите сипеи вече отдавна са забелязани.

Шестият сипей е разположен на 8.5 мили западно от нос Късъркая до тясната и малка долина Акпърнар. Този сипей е достатъчно голям и добре се вижда от морето.

Спасителна станция при селото Акпърнар се намира на брега на морето в тясната и ниска долина Акпърнар. При станцията има помещения за спасените. На зданието на станцията има бяла цифра "10".

Седмият сипей по големина е почти равен на шестия сипей. Той е разположен на 10 мили западно от нос Късъркая близо до устието на реката, протичаща на 1.5 мили западно от тясната и малка долина Акпърнар.

Предупреждение:

За опознаване на тези сипеи, за да не се приемат те за скалистите стръмнини, разположени на този бряг западно от нос Карабурун, необходимо е да се открият техните долни части. Следва същото да се има предвид, че вторият, третият и петият сипей, сравнени с другите, са много по малки, а първият сипей от някои направления изглежда като троен сипей.

Долината на река Кундуздереси се намира на 11 мили западно от нос Късъркая и е най-западната долина, прорязваща брега в района от нос Ескифенер до нос Карабурун. На запад долината граничи с възвишението, спускащо се от нос Карабурун. Долината е забележима по знака, стоящ близо до устието на реката, и селото Еникьой, разположено западно от долината на склоновете на възвишението.

Спасителната станция, снабдена с ракетни апарати и с помещения за спасените, се намира в долината на брега на морето. На зданието на станцията има бяла цифра "12"

Потънал кораб с части над водата лежи на 1 миля ESE от устието на река Кундуздереси.

Нос Карабурун: - се намира на 15 мили WNW от нос Късъркая и представлява тъмна, широка, стръмна изпъкналост; южните склонове на носа са полегати. Отдалеч от различни направления носът приема различен вид; от запад и изток носът има вид на далеко издаващ се в морето, а от северозапад от разстояние 20 мили той има вид на остров. От север от голямо разстояние носът мъчно се забелязва. По средата на източния склон на носа, на края на отвесната стръмнина, има разрушени каменни укрепления на батарея, по горе от които, на върха на възвишението, има няколко постройки, видими от морето. На западния склон на носа, не далеко от морето, е разположено село, добре видимо от близко разстояние. Източната бухта се посещава по често от западната. Носът е дълбок; дълбочината 36.5 метра се намира на 1 кабелт от брега.

От селото, разположено на западните склонове на нос Карабурун, отива хубаво шосе за град Истанбул. На юг от нос Карабурун се виждат три каменни мелници, дълга казарма и разрушена батарея.

Маяк Карабурун (41°21' N; 028°41' E) е поставен на скалата на края на нос Карабурун. Видът на маяка е бяла бетонна кула.

Бухта; -

От източна страна на нос Карабурун в брега се вдава неголяма бухта. Бреговете на бухтата са главно скалисти и дълбоки. Има малък пясъчен плаж.

На няколко места в бухтата има надводни камъни. Камъните не пречат да се застава на котва срещу пясъчния бряг на дълбочина 6.4 метра.

Банка – намира се на 1 миля западно от нос Карабурун. В щормово време на банката се образува висок прибой. Положението на банката може да се определи по черните петна на брега, граничещ с нос Чешмеджик.

Спасителни станции: -

От източната страна на нос Карабурун е разположена спасителна станция, снабдена с шлюпки. На височината до края на носа има друга спасителна станция, снабдена с ракетни апарати. Тази станция е най-голямата на Румелийския бряг. На зданието на станцията е написана бяла цифра “14”. Помещението за спасените се намира близо до маяка Карабурун, на високата част на носа, а телеграфът – на 2 мили на юг от носа в неголямото село Теркос.

Предупреждение 1. – При подхождане към носа Карабурун от север следва да се има предвид, че на 10 мили на запад от него има група дървета, които от разстояние 20 мили добре се виждат и могат да бъдат приети за постройките, разположени на носа. Корабите приближаващи се към нос Карабурун и брега, граничещ към него, са длъжни да бъдат особено внимателни, тъй като тук има подводни опасности.

Нос Килик (41°21' N; 028°40' E) – незначително се издава от брега на 1 миля западно от нос Карабурун. На изток от нос Килик до нос Карабурун брегът е висок и скалист; на запад от носа брегът е също висок и на някои места покрит с храсти, между които се виждат пясъчни петна. На юг от нос Килик на значително разстояние от брега се виждат развалини от стари постройките.

Долината Теркосдереси – се намира на запад от нос Карабурун. От изток долината е ограничена от възвишение, който е свършено лишен от растителност и отдалече изглежда като голям пясъчен сипей, се нарича Теркосдереси. Този сипей се вижда само тогава, когато корабът се намира на запад от меридиана на нос Карабурун.

Езерото Теркос, - дълго 5 мили, е разположено на 1 миля бреговата черта на запад от нос Карабурун. Езерото се съединява с морето посредством проток, преминаващ по долината Теркосдереси. Излишната вода от езерото се влива в Черно море през бента на протока. В езерото се развъжда сладководна риба. Дълбочините в езерото достигат 5.5 метра.

Часта от сушата, отделяща езерото от морето и намираща се на изток от протока, срещу средата на езерото, е пясъчлива и ниска; по-нататък следват скали, покрити с храсти, които след това преминават в пясъчен и нисък бряг.

За преминаване през потока на две места има салове; единият от тях се намира при устието на протока, а другия – на 7 кабелта от устието.

Земята в околностите на езерото Теркос не е обработваема и е покрита с храсти и дъбова гора.

Лъжлив Босфор: -

Равният пясъчен бряг между езерото Теркос и морето, ограничен от изток със склоновете на възвишението, намиращо се на юг от нос Карабурун, а от западна страна с веригата хълмове, идващи покрай брега, поразително прилича на пролива Босфор, още повече че езерото Теркос има значителна дължина и е ограничено от юг с високи брегове. Затова и тази местност се нарича Лъжливия Босфор. Нейното сходство със северния вход на пролива Босфор се усилва още повече в мрачно време.

Важно предупреждение:

За да не се приеме Лъжливия Босфор за пролива Босфор, мореплавателите трябва да имат предвид, че:

входът в пролива Босфор има голямо сходство с брега при езерото Теркос, наречен Лъжливия Босфор, само тогава, когато този бряг се гледа от северозапад. За избягване на грешката трябва да се помни, че входът на пролива се забелязва само от североизток; осемте пясъчни червеникави сипеи, намиращи се на запад от пролива Босфор и служещи като един признаците за неговото разпознаване, се намират на изток от Лъжливия Босфор;

Дувърхата планина (41°22' N; 028°21' E) се издига западно от лъжливия Босфор, а приличащите и планини Алем и Чалдаг се намират на източната страна на пролива Босфор.

Освен това мореплавателите трябва непрекъснато да измерват дълбочините и възможно по-често да вземат грунд.

Приемането на Лъжливия Босфор за пролива Босфор влече след себе си неминуема гибел за кораба, особено при силни ветрове от североизток, при което грундът на подходите към Лъжливия Босфор държи лошо котвата.

Нос Чешмеджик (41°23' N, 028°21' E) се намира на 5 мили от нос Карабурун. Носът е скалист, стръмен и покрит с рядка гора. Покрай носа, на 1.5 кабелта от брега на 1 миля в западно направление, се простира каменист риф.

Близко до носа е разположено малкото село Мандра, района на което има пристан.

На 6 мили западно от нос Чешмеджик и на две мили от брега в гората е разположено селото Орманлъ, което е най-голямото село в описвания район от брега. В селото има телеграф.

Банката Калионкочи с дълбочина над нея 3.8 метра се намира на 5 мили северозападно от нос Чешмеджик и на 5 кабелта от брега. Положението на банката е съмнително.

Спасителни станции:

Близко до нос Чешмеджик в неголяма долина се намира спасителна станция с ракетни апарати. Друга спасителна станция има на 2 мили западно от селото Мандра. Тази е най-западната турска станция.

Дувърхата планина (Кушкая) се възвишава на 15 мили западно от нос Карабурун и служи като един от най-забележимите пунктове при опознаване на брега от северозапад. Понякога, както бе казано по горе, тя погрешно се взема за една от планините Алем или Чаталдаг, намиращи се на Анадолския бряг.

Селото Подима е разположено на 14 мили северозападно от нос Чешмеджик. То се намира в неголямата долина до източния край на веригата планини с различни височини, простиращи се покрай брега от селото Подима до залив Мидия. Селото е разположено сред дървета и се забелязва от морето. При подхождане от югоизток най-забележими пунктове за опознаване на брега в района на село Подима са скалата на върха и една от планините, възвишаваща се зад селото Подима, и склоновете на крайбрежните планини, покрити с високи дървета. В селото близко до бреговата черта има портова кантора. На северозапад от село Подима брегът е висок и предимно стръмен. На места към морето излизат не широки долини, от които най-характерни са Ерменидереси и Чилингосдереси, разположени на северозапад от селото Подима, съответно на 2 и 4.5 мили. Банка с дълбочина над нея 0.9 метра лежи близко до брега срещу селото Подима. При плаване покрай този бряг трябва да се внимава.

Бухта се вдава в брега при долината Чилингосдереси на 4.5 мили северозападно от селото Подима е ограничена от двете страни със стръмнини, които имат вид на сегмент.

Дълбочините в бухтата са малки; грундът е пясък с раковини . Бухтата е открита за ветрове и вълнение от североизток. В нея могат да се укриват кораби с малко газене.

Нос Малатра (41°34' N, 028°11' E) се намира приблизително на 7 мили северозападно от селото Подима. Носът е висок, стръмен и скалист. Близко до него има **отделни** камъни. От SE и NW носът е характерен със стръмния си и тъп край, близко до който има падина, от която нататък носът се повишава. От североизток носът има форма на голям полукръг, лявата страна на който образува остра вдлъбнатина. Във вдлъбнатината лятно време могат да се видят швартовани кораби с малко газене, които товарят дърва. Скалите в средната част на носа от северозапад имат вид на развалини от голяма крепост. Също такъв вид носът има от север, когато се открива зад нос Серве, но от това направление той се слива с брега.

Долината Султанбахчедереси е разположена на 2 мили северозападно от нос Малатра и се забелязва от морето по дългата пясъчна полоса между две сегментообразни скали. По долината протичат две реки, които се вливат в морето. В този нисък бряг се вдава неголяма бухта. На Юг от северния бряг има скала. Брегът на северозапад от долината Султанбахчедереси е характерен с тъмния цвят на бреговете скали, по-нататък до залив Мидия скалите имат свтложълтиникав оттенък.

Котвеното място за корабите с малко газене се намира в бухтата срещу долината Султанбахчедереси. Дълбочината на котвеното място е 5.5 метра; грундът е пясък. Това котвено място е закрито за ветровете от север и североизток.

Залив Мидия се вдава незначително в брега на 5 мили северозападно от нос Малатра. От север заливът е ограничен от нос Серве. Брегът на залива е хълмист, на места скалист и прорязан от няколко реки, вливащи се в морето. Мореплавателите приближаващи се към залива Мидия, ще видят първо, върховете Свети Павел и Инеада, издигащи се на северозапад от залива, и след това град Мидия и високите дървета, растящи на възвишенията зад града. Особено характерни са двете големи дървета западно от града, които могат да се видят по-рано от градските постройки; те се откриват от 12 мили. Релефът на дъното в залива е неравен; грундът е каменист. Пристани в залива няма. Излизането на брега на залива е затруднено, особено северно от града, където лодките могат да подхождт близо до брега. Залив Мидия се счита лошо убежище за корабите.

Град Мидия е разположен на южната част на залив Мидия на обширна плоска скала с в падина. От север и юг скалата се мие от реките, течащи по пясъчните долини. Южната река се влива в морето близо до града, а северната - скалата, прорязана от оврази, простиращи се до нос Серве. Градът не е голям, обкръжен от градини и е околийски център. От към сушата някога градът е бил ограден със стена, останки която са запазени до днес. Брегът от морето представлява недостъпна скала. На запад от града в голяма скала е вдълбан манастир, близо до който протича река. Близко до южните покрайнини на града има неголям естествен гаван, широк около 90 метра, в който могат да се укрият малки кораби от северните ветрове. Дълбочините в гавана са от 2.7 до 3.6 метра; грундът е пясък.

Климатът в района на града предвид наличието на долини, блата и тресавища се счита за нездравословен. Тук са разпространени заболявания от малария.

От града може да се вземе месо, хляб, зеленчук и плодове. Тук има въглища и дърва.

Препоръчва се вода да се взема от изворите на града, тъй като през лятото водата в реките е лошокачествена. В града има телеграфна станция.

Нос Серве (41°40' N, 028°06' E) се намира на 7 мили северозападно от нос Малатра и е северен входен нос на залива Мидия. Той се спуска полегато към морето и е характерен с дългите тъмносиви скали, обкръжаващи неговите склонове и имащи форма на сегмент. Носът се открива от разстояние 12 мили.

До края на носа има скала с пирамидална форма. На 1.5 кабелта югоизточно от носа се вдава риф. На юг от нос Серве има неголяма бухта с каменист грунт, която не е удобна за котвена стоянка.

Котвеното място в залив Мидия е между град Мидия и нос Серве на паралела на втория овраг, намиращ се между северната рака и нос Серве. При приближаване към това котвено място не следва да се преминава зад линията на створа нос Серве с пирамидалната скала, разположена близо до градската скала. Дълбочината на котвеното място е 22-23.5 метра; грундът е пясък с раковини.

Кораби с малко газене не трябва да отиват по-навътре в тази част на залива, където дълбочините са 11-14 метра. По някога може да се застава почти плътно до брега, но това е рисковано, тъй като дъното в тази част на залива е каменисто и не държи добре котвата. Кораби с малко газене могат да застанат на котва срещу устието на южната река на дълбочина 2.7-3.7 метра при грунд пясък.

Залив Инеада се вдава в брега на 12 мили северно от залив Мидия между нос Инеада и отстоящия от него на 6 мили SSW безименен нос. Този нос се издава на 2 мили северно от нос Сандак, отличаващ се сред бреговите скали в този район с белезникавия цвят на своите скали. При приближаване към залив Инеада от изток почти едновременно отдясно на курса се откриват върховете Папия, Инеада и Свети Павел. Отделно стоящият връх Папия има вид на неправилно полукълбо, разположено на 17 мили северозападно от нос Инеада, а върховете Инеада и Свети Павел са западно от залив Инеада. Връх Инеада е висок 396 метра с развоен тъпоконичен връх и принадлежи към хребета, имащ вид на дълъг назъбен овал.

Връх Свети Павел има два близо разположени конични върха, от които десният е по-висок от левия. Вляво от тези два върха на голямо протежение се вижда вълнообразна планинска верига. Вдъното на залива от средата на брега се издава нос Терсане. На Юг и Север от този нос брегът в дъното на залива е нисък, блатист и обкръжен с плаж. Близо до носа, на север от него, е разположено селото Инеада. Северната част на залива, граничеща със селото Инеада, се нарича рейд Инеада. Дълбочината по средата на входа на залива са 34-36 метра. Към брега дълбочините бързо намаляват. 10-метровата изобата минава покрай брега на 7 кабелта от него. 5-метровата изобата минава на разстояние около 4 кабелта от брега в дъното на залива, а в останалата част на залива тя се приближава до брега на 1.5 кабелта. Близо до северния бряг на залива на отмела има камъни. Заливът представлява сигурно убежище от силните североизточни ветрове. Макар че ветровете образуват в него вълнение, предизвикващо силно клатене, по сведения на местните рибари заливът представлява сигурно място за стоянка на кораби; даже и при ветрове от югоизток тук не е опасно. При залез слънце тук обикновено духа вятър от сушата към морето, а през нощта - от морето към сушата. При вятър от морето до нос Инеада се образува силен прибой. При лошо време особено през есента и зимата парусни кораби често идват в рейд Инеада.

Нос Терсане (41°51'N, 028°00' E) - се намира на 5 мили северно от южния входен нос на залива и е забележим по белите скали и стария форт, разположен на него. Забележими са също така селото Инеада и големия Дворец на юг от селото. Близко до селото се виждат отделно растящи дървета. Около носа в морето се вливат две не големи реки; над южната от тях, близко до устието и, построен мост. Водата в реките е лошокачествена, затова корабите вземат вода обикновено от ручей или кладенците от в селото Инеада. Лодките застават на дрейф и водата се взема с анкерки. През лятото ручейте пресъхват. Южно от нос Терсане излизането на плажа е затруднено вследствие наличието на плитководие и широката полоса на прибой. На 2 кабелта северно от носа се забелязват скали с бели камъни.

Пристанът за шлюпки се намира срещу селото Инеада. Шлюпките също могат да пристанат към брега в района на селото. Приспособление за разтоварване на кораби няма.

Нос Инеада (41°52'N, 028°04' E) се намира на 3 мили ENE от нос Терсане и е южният край на гористия полуостров, ограничаващ от север залив Инеада. Източният край на този полуостров е нос Кору.

Нос Инеада е скалист и се познава по бялата маячна кула, установена на изток от него, а също и по горичката близко до носа. На 7 кабелта северозападно се забелязва не голямо дефиле, на дясната страна което се вижда разрушена кула, а на лявата страна при входа му има развалини от укрепления.

Маяк Кору (41°53'N, 028°05' E) е поставен на склона на нос Кору. Видът на маяка е бяла кръгла каменна кула.

Рифове – Южно от нос Инеада на 1.5 кабелта се простира надводен риф; носът следва да се обхожда на разстояние, не по малко от 4 кабелта, по дълбочина 11 метра. На 7 кабелта северозападно от нос Инеада срещу дефилето на 2 кабелта от брега се вдава надводен риф. Краят на този риф едва се покрива от водата. Източно от нос Инеада близко до брега има подводни и надводни камъни.

Предупреждение:

Обхождането на нос Инеада от юг трябва да внимават да не бъдат снесени от течението върху рифа. Особено това трябва да се има предвид при силни североизточни ветрове, образуващи силно насрещно течение.

Котвени места:-

Добро котвено място в рейд Инеада се намира между направленията 180 гр. и 208 градуса от развалините на кулата, намираща се на северния бряг на залива. В този сектор дълбочините са 22 метра; грундът е чиста тиня. Близко до северния бряг грундът е тиня с пясък, а на паралела на селището Инеада в района с дълбочина 13 метра, грундът е ситен пясък.

Добро котвено място се намира на пеленг 91 градуса към нос Инеада на 1.5 мили от него. Не трябва да се застава на котва близо до северния бряг срещу дефилето, понеже от него духа силно поривист североизточен вятър. Корабите, застават на котва срещу селото Инеада. При стоенето на котва при рейд Инеада се препоръчва от време на време да се раздвижва котвата, тъй като при продължително стоене тя може да затъне много, което да затрудни снемането от котва.

Указание за подхождане към залив Инеада.:-

При подхождане към залив Инеада от север или изток трябва да се ориентира по крайбрежните върхове, а така също и по носовете Инеада и Терсане. Чак когато се открият скалите на нос Терсане, следва да се търсят на север от него големият дворец, сградите, разположени пред селото Инеада, и забележимото дърво. След това дворците трябва да се държат по направление 280 градуса в створ с намиращия се на запад от тях остър връх. При обхождане на нос Инеада трябва да се помни за рифовете и сноса към брега на течението в този район.

От залив Инеада до Бургаски залив

Брегът на протежение 32 мили е нарязан от големи бухти и заливи и има северозападно направление. В началото от нос Кору до нос Резово има направление Север. В този участък той е полегат, покрит с гори и завършва при морето с невисоки, но отвесни стръмнини. Близко до нос Резово брегът става нисък и образува малка бухта. От нос Резово до нос Ахтопол брегът е скалист, стръмен, с множество дерета. Този участък от брега е покрит с рядка гора, изгубваща се в района на Ахтопол.

От нос Ахтопол до Бургаски залив се издига висок и предимно скалист бряг с невисоки каменисти планински вериги, представляващи склоновете на връх Папия и издигащи се на 4 мили на северозапад от него върхове Гранчар и Голеш. Този участък от брега е характерен с вдаващите се в морето червеникави носове и брегови скали с червеникав цвят.

Най забележими са носовете : Варвара, Лимнос, Арапя, Урдовиза, и Маслен нос. Между носовете се вдават бухти и заливи; най-големи от тях са Дяволският залив и Стомопло. Описваният бряг има своеобразно очертание и лесно се познава от морето. По край него от залив Инеада до Дяволския залив има няколко високи плата, зад които се издигат склоновете на балканските планини. На този бряг добре се забелязват крайбрежните върхове, редките гори на носовете, бялата сграда на нос Синеморец, бялото здание на училището в източния край на гр.Ахтопол, църквите в гр.Мичурин и Приморско, характерните носове и постройки. През нощта на крайбрежието от гр. Ахтопол до Приморско на много места се виждат светлините на населените пунктове. По степента на отдалечението от този бряг дъното бързо и равномерно се понижава. Крайбрежната полоса е обкръжена от каменни рифове, представляващи опасност при подхождане към брега.

От нос Инеада до гр.Ахтопол подводните опасности се срещат до самия бряг във вид на камъни, много от които се откриват при вълнение. До носовете има рифове, които се вдават на разстояние от 1 до 5 кабелта. Най много се вдава рифът при нос Урдовиза. При плаване в мъгла покрай брега следва да се проверява мястото по дълбочините; плаването на дълбочини повече от 10 метра е безопасно.В крайбрежната полоса се наблюдават течения от ветрови характер, скоростта на които зависи от продължителността и силата на вятъра. Най-силно течение, предизвикано от вятъра, се наблюдава при Ахтопол и Маслен нос.

Котвени места:-

При хубаво време на котва може да се застане покрай брега на много места. Кораби с малко газене могат да застават в бухтата до нос Резово, в южната бухта до нос Ахтопол, в бухтата Мичурин, в бухтата Караагач и в Дяволски залив.

Нос Резово (41°59' N, 028°02' E) се намира на 7 мили северно от нос Кору. Носът е висок, скалист, забелязва се от морето. На носа са разположени селото Резово и високата рядка гора, които са забележими от югоизточно и източно направление. На запад от носа в брега се вдава малка бухта. От нос Резово се издава риф, който не позволява приближаването към него на по-малко от 1 кабелт. Река Резовска се влива в дъното на малката бухта непосредствено западно от нос Резово. Пред устието на реката има бар, вследствие на който при намаляване на водата на реката влизането в същата е затруднено. Реката служи за граница между Р.България и Турция.

Котвени места.

На котва може да се застане близко до нос Резово на дълбочина 10-15 метра, но не по-близо от 1 кабелт от брега; грундът е скалист. Това котвено място е защитено от северните ветрове. При североизточен вятър трябва да се подходи близко към устието на река Резовска.

Бухта Кастрич се вдава в брега на 1 кабелт между носовете Малък Кастрич и Голям Кастрич. Входът на бухтата е широк 2 кабелта. Брегът около бухтата в южната и северната част е каменист, а в западната, където се вижда дерето, по което протича малка река-чакълест. В северната и южната част на бухтата има подводни и надводни камъни. Грундът на бухтата е песъчлив.

Котвено място:

На котва може да се застава срещу дерето на дълбочина 5 метра; грундът е песъчлив. Тази котвена стоянка може да се използва от малките кораби и е защитена само от южни ветрове.

Бухта Силистар на юг от нос Силистар се вдава малката бухта Силистар, която има ширина при входа около 2 кабелта. В по-голямата си част брегът на бухтата е песъчлив. В дъното на бухтата се влива река Силистар. От север бухтата е ограничена от високия и скалист нос Силистар, брегът на който се спуска отвесно към морето.

Нос Силистар (42°01'6 N, 028°00'9 E) – на него се намира Силистарски не светец навигационен знак, представляващ ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани в бяло с черна хоризонтална ивица в средата.

Котвено място:

На котва може да се застава на дълбочина 8 метра; грундът е песъчлив. Котвеното място е защитено от южните ветрове.

Нос Синеморец (42°04' N, 028°00' E):

Носът е скалист, малко вдаващ се в морето. От далечно разстояние носът може да се разпознае по селото Синеморец, което се намира близо до брега и се открива от север, североизток и югоизток.

На носът се намира не светец навигационен знак с координати (42°03'6 N, 027°59'4 E), знакът представлява ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Бухта Синеморец:

На юг от този нос се намира бухта Синеморец, широка 3.5 кабелта. Бухтата се ограничава от нос Синеморец и устието на река Потамята. Брегът на тази бухта в по-голямата си част е песъчлив и на места скалист. В южния край на бухтата се влива река Потамята. Дълбочината в средата на бухтата е от 5 до 8 метра. Грундът е пясък и камъни; защитена е от южни ветрове.

Котвено място.

На котва може да се застава на дълбочина 7 метра, която се намира на 1 кабелт от брега, след което дълбочините бързо и неравномерно се изменят към брега; грундът е пясък. Котвеното място е защитено само от южни ветрове.

Не светец навигационен знак Ахто с координати (42°.05,0; 27°.57,6) - намиращ се на нос Ахто. Той представлява метална ажурна конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Бухта Ахтопол се вдава в брега на 3 мили на северозапад от нос Синеморец. Входът на бухтата е широк 1 кабелт. Разположена е между неголемия мол, започващ от нос Ахтопол, и намиращия се на юг от него нос Яни. От южната страна на входа срещу нос Яни се виждат отделни големи надводни камъни. Дълбочината при входа на бухтата е 10.7 метра, след което бързо и неравномерно намалява и към средата достига 3.7 метра. В северозападната част на бухтата се намира пристанищния кей.

Нос Ахтопол е северния входен нос на бухтата Ахтопол. Той е скалист, висок и има червеникав цвят. От 10 мили разстояние от северозападната и южната четвърт на компаса от пръв поглед Ахтопол има изглед на остров.

Носът е обграден от риф, който се вдава на юг. На този риф е построен молът. Около градския нос от двете му страни се забелязва силно течение при североизточен вятър.

Не светец навигационен знак Ахто с координати (42°05'0 N, 027°57'0 E) – представлява ажурна метална конструкция с два щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Огън Ахтопол (42°06'0 N, 027°57'0 E) – с характеристика Б Ч(6) Дл Пр 15 сек. е поставен на скалата близо до нос Ахтопол от северната страна на входа на бухта Ахтопол. Видът на знака е жълта каменна кула с метална надстройка.

Котвени места:

Временно може да се застане на котва на 2 кабелта от входа на бухтата Ахтопол на дълбочина 26 метра; грундът е пясък с миди. В бухтата се застава на котва на дълбочина 7.5 метра; в радиус 0.5 кабелт от това място дълбочините не са по-малки от 3.7метра. В северозападната част на бухтата има пирс дълъг 110 м с дълбочина за заставане в края на пирса 3м..

Нос Лардиго се издава на 4 кабелта северозападно от нос Ахтопол. Носът е висок, скалист и на места се спуска стръмно към морето. От морето е почти незабележим. От носа на север и на северозапад се издават рифове на 1.5 кабелта в морето, над които има подводни и надводни камъни. Между нос Лардиго и Ахтопол в брега се вдава малката бухта Георги. Бухтата е открита за всички ветрове, но е плитководна и не е удобна за котвена стоянка. Брегът на бухтата е каменист.

Банка:

На 310 градуса и разстояние 5 кабелта от нос Лардиго се намира камениста банка с най-малка дълбочина 1.3 метра. При тихо време банката се вижда като тъмно петно, а при вълнение над нея се образува прибой.

Не светец навигационен знак Варвара (42°07'5 N, 027°54'2 E) – представлява ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Нос Боруна (42°07' N, 027°55' E) се намира на 1.6 мили на северозапад от нос Лардиго. Слабо се издава в морето и е висок, скалист и стръмен. На около 5 мили разстояние от морето носът е забележим. Близо до този нос е разположено селото Варвара, което е забележимо само от източна посока.. Непосредствено на юг от носа се вдава бухтата Варвара. По средата на бухтата дълбочината е 6 метра, а към брега постепенно и равномерно намалява; грундът е пясък и чакъл.

Котвено място:

На котва може да се застава по средата на бухтата на дълбочина 7.4 метра; подхождането към нея става, като се държи курс право към постройките.

Банка Лафински камъни(42°09' N, 027°53' E) с най-малка дълбочина над нея 0.8 метра се намира на 2 мили северозападно от нос Боруна и на 3 кабелта от брега. В североизточната и част се виждат отделни надводни камъни. Банката е обкръжена с дълбочини, по-малки от 10 метра.

Нос Рохи (42°10' N, 027°52' E) се намира на 2.8 мили северозападно от нос Боруна. Носът е немного висок, каменист и силно се издава в морето. Носът е забележим от морето на разстояние 5-6 мили.

Бухта Царево се вдава в брега на 8 кабелта северозападно от нос Рохи. Входът на бухтата се намира между нос Лимнос и отстоящия на 2.5 кабелта на юг от него нос Кастро. Северният и южните брегове на бухтата са високи и стръмни; западният бряг е нисък.

Нос Лимнос е северният входен нос на бухта Царево; той е стръмен, с тъмносив цвят и равна повърхност. На него е разположена източната част на град Царево. От югоизточният край на носа започва вълноломна стена, имащи почти южно направление.

Нос Кастро е южният входен нос на бухта Царево. Той е тесен, скалист и стръмен и на него е разположен старият град Царево. На самия нос се вижда постройка на стар манастир. В дясно от входа на бухтата на 2.5 кабелта източно от нос Кастро има каменист риф, който завършва до самия бряг, образувайки тесен проход с дълбочина 7 метра, и преминаването през него с плитко газещи съдове е възможно. Дълбочината при входа на бухтата е 12 метра; по-нататък към брега тя постепенно намалява. В северозападната част има кейова стена, близо до която е поставена швартова бочка.

Огън Царево (42°10'2 N, 027°51'7 E) - с характеристика Б Ч (св.0.5, тмн.0.5) е поставен на края на вълноломната стена на северната страна на входа на бухтата Царево. Видът на установката е бяла кръгла каменна кула на четириъгълна основа.

Огън Царево скален – червен (42°10'0 N, 027°52'2 E) - с характеристика Зл Изо(св.2.0, тмн.2.0)

е поставен на източния край на рифа, който се издава на 2.5 кабелта източно от нос Кастро. Видът на установката е кръгла каменна кула с надстройка. При влизането в бухтата този огън трябва да се оставя от левия борт.

Царевска навигационна светлина (42°10'7 N, 027°51'1 E) - върху бялото зданието на нос Какоси със характеристика Б.(св.3.0, тмн.4.0 сек.)

Град Царево е разположен на северозападния бряг на бухта Царево. Градът е забележим от всички посоки. Най –добре забележими постройки отдалеч са църквата в новата част на града и манастирът на нос Кастро, който се намира на самия край на носа.

Котвени места – големи кораби застават на котва извън бухтата Царево на дълбочина 20-27 метра; грундът е пясък. Малки кораби застават в бухтата на дълбочина в зависимост от газенето или се швартоват към кейовата стена; грундът в бухтата е пясък и камъни.

Предупреждение:

- При силни южни ветрове в бухтата се образува силно ветрово вълнение, което е опасно за корабите, стоящи с борт на кея. В такъв случай може да се застане на котва близо до брега срещу зданието на бившата корабостроителница. Освен на тия места в останалата част на бухтата грундът представлява равна скала и не държи котва.

Нос Арапя (42°11'5 N ; 027°50'6 E) –

се издава на 1.5 мили североизточно от нос Лимнос и е най забележимият от носовете в района в района на брега от нос Лимнос до нос Урдовиза. Носът е неголям, но висок и стръмен. Той има вид на остроконична скала, отделена от носа с тясна водна ивица, и от юг и северозапад изглежда като неголям остров. Отмел с най-малка дълбочина 5 метра обкръжава носа на разстояние до 2 кабелта.

Лозенски несветец навигационен знак (42°12'3 N ; 027°48'8 E) – разположен Южно от с.Лозенец. Знакът представлява ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Село Лозенец е разположено на високия бряг на 1.6 мили северозападно от нос Арапя. Западно от селото се издига хълм, покрит с гора. Селото е забележимо от източно и северно направление. На североизток и югозапад от него брегът е нисък, песъчлив и сравнително дълбок

Бухта Караагач се вдава на 3.5 мили северозападно от нос Арапя между носовете Караагач и Урдовиза. Дълбочината на бухтата по средата достига до 7 метра; грундът е пясък. Брегът на бухтата е нисък и песъчлив. В южната част на бухтата се влива река Караагач, пред устието на която има бар. Входът на бухтата от изток и североизток е преграден с риф. Подходяването в бухтата е възможно от югоизток между рифа и бреговия отмел, обкръжаващ брега на югоизток от нос Караагач. Бухтата се посещава от малки кораби.

Нос Караагач (42°13'9 N ; 027°48'5 E) се издава на 3.2 мили северозападно от нос Арапя и има два края. Носът се отличава по своята височина, скалистия си характер и белия си цвят.

Нос Урдовиза се издава от брега на 6 кабелта в източно направление северно от нос Караагач. Носът е скалист и стръмен. В дъното на носа е разположено селото Китен, което е забележимо най-добре от югоизточна посока. Носът е обкръжен от подводни рифове, които се вдават на 0.5 кабелта в морето. На 1 миля в югоизточно направление от носа се вдава риф с най малака дълбочина 10 метра.

Банка - на 140 градуса и разстояние 7.5 кабелта от нос Урдовиза се намира камениста банка с най малка дълбочина 0.5 метра. На север от банката на разстояние 1 кабелт се намира втора банка с най-малка дълбочина 3.2 метра. При спокойно състояние на морето банката се вижда като тъмно петно, а при вълнение над нея се образува прибор.

Котвено място:

малките кораби могат да застанат на котва при дълбочина 6-7 метра в северната част на бухтата, където нос Урдовиза ги предпазва от северните ветрове; за други ветрове котвеното място е открито. Грундът е пясък.

Дяволски залив - се вдава в брега между носовете Конник и Кюприя на 1 миля северозападно от бухтата Караагач. Заливът има овална форма и се простира в направление северозапад – югоизток на 1.5 мили. Брегът на залива с изключение на входните носове е нисък и песъчлив. В северозападния край се влива река Дяволска, устието на която е отделено от залива с тясна пясъчна коса. При входа на залива дълбочините достигат от 16 до 18 метра. Към брега те постепенно и равномерно намаляват. 5 –метровата изобата минава покрай брега на разстояние 1.5 кабелта от него. Грундът в залива е предимно пясък.

Нос Конник (Атлиман) (42°14'6 N ; 027°46'5 E) –

се намира на 8 кабелта на северозапад от нос Урдовиза и е южният входен нос на Дяволския залив. Носът е нисък и обрасъл с входен нос на Дяволския залив. Носът е нисък и обрасъл с гора. На запад, непосредствено до нос Конник, се намира бухтата Атлиман, в западния край на която има железобетонен пристан, грундът е пясък. На север от нос конник на 7 кабелта се простира отмел с дълбочини, по-малки от 10 метра; на отмела има подводни камъни.

Нос Кюприя

се намира на 1,5 мили северно от нос Конник и е северният входен нос на Дяволския залив. Носът е скалист, стръмен и немного висок. Издава се в източно направление на 5 кабелта в морето. На него е разположен гр. Приморско, което е забележимо много добре от далечно разстояние. В северозападната част на залива има малка вълноломна стена и кей. В началото вълноломната стена има направление на юг, а след това завива на югозапад. Кейовата стена е малка и при лошо време не може да се остане на швартови поради голямата мъртва вълна която навлиза. На три кабелта на изток от носа се простира каменист отмел с дълбочини, по-малки от 10 метра.

Огън Приморско(42°15'8 N ; 027°45'6 E) – характеристика Б. Пр. (св.2.0, тмн.3.0 сек.) бМ. е поставен на южния край на вълноломната стена. Видът на установката е бяла цилиндрична кула.

Банки –

По средата на входа на Дяволския залив се намират две отделни банки. Първата има дълбочина 9 метра и се намира на 153 градуса и разстояние 6 кабелта от нос Кюприя. Втората банка има дълбочина 5.8 метра и се намира на 153 градуса и разстояние 8 кабелта от същия нос. В северозападната част на залива до вълноломната стена по посока 144 градуса и разстояние 1 кабелт от огъня се намира камениста банка с дълбочина 3.7 метра.

Предупреждение :

При влизане в залива, за да се избегнат банките, трябва да се минава по – близко(3 кабелта) до нос Кюприя.

Котвени места.-

на котва може да се застане в южната част на Дяволския залив на 208 градуса от нос Кюприя на дълбочина 9 метра. Това котвено място е съвършено открито за североизточни ветрове. На котва може също да се застане в северната част на залива на дълбочина 7.3 метра. Стоянката на това котвено място по време на силен вятър е неспокойна, тъй като залива от морето влиза силна вълна.

Залив Стамополо:-

се вдава незначително в брега северно от нос Кюприя. Заливът не се посещава никакви съдове

тъй като е открит за всички ветрове и има много подводни опасности. Брегът представлява пясъчна полоса с много дюни, зад които се намира блатото Стомопло. Отмел с дълбочини, по-малки от 5 метра, обкръжава брега на разстояние от 1 до 1.6 кабелта от него. Грундът в залива е предимно пясък.

Банки:-

в залива Стамопло има две банки. Едната от банките има най-малка дълбочина над нея 4.1 метра и се намира на 2.8 мили NNE от нос Кюприя и е образуван от източните склонове на връх Китка, намиращ се на 1.5 мили западно от нос Маслен нос, висок 215 метра. Носът е скалист и стръмен. На запад от него се простира гориста местност. Той е добре забележим нос при хубава видимост се открива на 17 мили разстояние от морето и служи като добър ориентировъчен пункт; при подхождане към носа от близко разстояние до него се виждат кулата на маяка Маслен нос и няколко постройки около него.

На 1 кабелт в източна посока от носа се издава риф от подводни и надводни камъни. Този риф може да се обходи на 4-5 кабелта от брега на дълбочина 40 метра. При лошо време до носа се образува силно вълнение, опасно за малки кораби. При такова време на малките кораби се препоръчва да обхождат носа на разстояние, не по-малко от 1 миля.

В югозападната част на носа има малък каменист пристан, на който могат да пристанат лодки и катери. При подхождане към пристана трябва да се внимава за подводния камък, който се намира непосредствено до челото на пристана, откъм страната на носа.

Корабите могат да застанат на котва при северни ветрове, дори и при силно вълнение, на 2 кабелта западно от пристана, пред старата рибарска хижа, мястото на която се открива по разрушените и зидове. При силни ветрове близко до носа се наблюдава значително течение.

Маяк Маслен нос (41°18'5 N ; 027°47'7 E) –характеристика Б Пр. (3) св.0.4, тмн.4.0
0.4, тмн.4.0
0.4, тмн.8.0 сек. 17 М.

Оборудван с Радио Фар - МН (6) ; 291.5 kHz; A2A) 100М.

Намира се на края на нос Маслен нос. Видът на маяка е бяла кръгла каменна кула.

Бургаски залив: -

Бургаски залив се вдава в материка на 17.5 мили от линията нос Кораця – нос Емине, лежащи един от друг на 22 мили , по направление 12.5 градуса – 192.5 градуса. Заливът постепенно се стеснява към град Бургас, който е разположен в най-вътрешната част на залива.

Нос Кораця (42°20'1 N ; 027°47'2 E):-

се намира на 1.8 мили северно от нос Маслен нос и е североизточният край на широкия полуостров, ограничаващ от юг Бургаския залив. Носът е висок и скалист, обрасъл с храсти, а по-навътре обрасъл с широколистна гора. Брегът му е стръмен и дълбок. 10-метровата изобата минава почти плътно до него. Нос Кораця е добре забележим при хубаво време от източна посока от морето на разстояние 10 мили.

На 1.2 мили западно от нос Кораця се издава ниският и скалист нос Димитър, мъчно забележим от морето. На носа има малка постройка.

Несветещ навигационен знак Кораця (42°20'1 N ; 027°47'1 E)

Знакът е ажурна метална конструкция с щитове в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Река Ропотамо:

се влива в морето от западна страна на нос Димитър. Дълбочината на недалечно разстояние от устието на реката е 3 метра. В реката могат да влизат малки кораби. От двата бряга на реката има няколко малки пристана. Пред устието на реката се образува малка бухта, обградена с риф, издаващ се от нос Димитър, и с каменистия риф от левия бряг на реката. В тази бухта има пристан. Близко до подводните камъни, издаващи се от нос Димитър, има камениста подводна банка с най-малка дълбочина 0.7 метра. По левия бряг на реката, недалеч от устието, има чешма, от която може да се вземе вода за пиене.

Остров Тома (Змийски остров)

се намира на 2.3 мили западно от нос Коракия, близо до нос Хумата. Той представлява голяма скала. Островът, гледан от морето, се слива с брега и става незабележим. В западната част на острова има малка постройка. Между континента и острова има проход, който е осеян с подводни и надводни камъни, които го правят опасен за преминаване. Каменист риф с най – малка дълбочина над него 7.2 метра започва на 2 мили и 228 градуса от нос Коракия и се простира на 17 мили успоредно на брега. Ширината на този риф е около 1 кабелт.

Агалински не светец навигационен знак (42°22'7 N ; 027°42'6 E) – намира се на 269° - 7 кабелта от нос *Св.Агалина*. Знакът е ажурна метална конструкция с щитове в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Бухта Каваците – вдава се между носовете Агалина и Колокита на 4 мили северозападно от нос Коракия. Ширината на бухтата при входа е 1.3 мили. Дълбочината на бухтата при входа е 25 метра, а по средата – 12 метра. Северният и южният бряг на бухтата са каменисти, а западният бряг представлява пясъчен плаж. Брегът на бухтата с изключение на северната част е чист от опасности. Дълбочините се намаляват от входа с приближаването към брега постепенно и равномерно. 5 метровата изобата минава на 1-2 кабелта от брега. Грундът в бухтата е предимно пясък.

Нос Агалина (42°22'8 N ; 027°43'7 E) -

намира се на 3.7 мили северозападно от нос Коракия и представлява южният входен нос на *бухта Каваците*. Носът е скалист и стръмен. Издава се на изток от общото направление на брега на разстояние 6 кабелта. Трудно забележим е от морето. На височината в края на носа се вижда малка постройка. Близко до целия бряг на носа има подводни и надводни камъни.

Котвено място:-

на котва може да се застане в северозападната част на бухта Каваците, на разстояние 3 кабелта

От брега, срещу групата дървета , на дълбочина 14-15 метра. Грундът е пясъчлив. Големи кораби могат да застанат на котва западно от меридиана на нос Колокита на дълбочина 25-30 метра.

Бухта Акротирия:-

вдава се между нос Колокита и намиращия се на 1.3 мили северозападно от него стръмен нос Харманите. Южният бряг на бухтата е висок и стръмен, а западният нисък. Дълбочините при входа на бухтата достигат 22 метра, като към брега равномерно намаляват.

Бухта Камтифес

се нарича се нарича източната созополска бухта, вдаваща се между нос Харманите от юг и от *нос Скамния* от север. Дълбочината по средата на входа на бухтата е 11 метра и неравномерно намалява към брега. В средата на бухтата дълбочините са около 5 метра. Грундът е пясъчлив. Брегът на бухтата от северната и южната страна е скалист, а в западната част- пясъчен плаж. Бухтата е открита за всички ветрове.

Връх Бъкърлъка (42°23'9 N ; 027°36'6 E) –

Висок 376 метра и се издига на южния бряг на Бургаски залив на разстояние около 5 мили западно от *нос Колокита*. От север се вижда като хълм с два върха, а от източната четвъртина на компаса се вижда над Маслен нос като ъглово възвишение. Този връх е най-забележимият от веригата възвишения, идващи от Маслен нос на северозапад, почти до самия край на залива. От тази верига към север се отделят възвишения, образуващи много носове, а между тях бухти.

Залив Созопол:-

Ограничен от изток от *нос Скамния*, а от запад от *нос Хрисосотира*. Ширината на входа на залива е около 1.5 мили. Дълбочината при входа на залива е 12-13 метра, а в средата на залива – около 11 метра. Дълбочините постепенно и равномерно намаляват към брега. 5 метровата изобата минава на разстояние не повече от 1 кабелт от брега. Югоизточният бряг на залива е стръмен; южният и западният бряг са ниски и равни.

За влизане в залива има два прохода: северен и източен. Източният проход се намира между *остров Св. Петър* и *полуостров Св. Кирил*. Ширината му е 5-6 кабелта, а дълбочината 14 метра. До острова или полуострова може да се подходи на близко разстояние, но трябва да се има предвид рифът, който се вдава на 2.5 кабелта от югозападна страна на *остров Свети Иван*. Северният вход е между *остров Свети Иван* и *нос Хрисосотира* – ширината му е около 1.4 мили, а дълбочината около 14-15 метра.

Гаван Созопол:-

Разположен е в източната част на залива Созопол между *полуостров Кирил* и *нос Скамния*, съединени помежду си с вълноломна стена, която защитава гавана от север. До западния край на полуостров Кирил има вълноломна стена, защитаваща гавана от северозапад. В гавана има две кейови стени: западна и южна. Западната кейова стена се намира от западната страна на гр. Созопол във вид на буквата “Г”. Близо до нея се намира пристанищното управление. Южната кейова стена се простира успоредно на южния бряг на полуостров Кирил. Новото рибно пристанище е построено в западна посока и прегражда гавана от юг.

Огън Созопол (42°25'2 N ; 027°41'3 E)- червен

е поставен на края на западния вълнолом, построен на южния край на полуостров Кирил. Видът на установката е бяла четириъгълна кула с желязна надстройка. При влизането в гавана огънят трябва да се остава в ляво.

Град Созопол:-

Разположен е на самия нос Скамния, съединен с материка посредством тесен провлак. Градът се познава от морето по бялото здание, близо до югоизточния край на носа, постройката с кула на полуостров Кирил и по връх Бакърлъка, издигащ се на югозапад от града. От север гр. Созопол се закрива от остров свети Иван.

Нос Хрисосотира (42°25'8 N ; 027°38'5 E):-

Висок, стръмен и скалист. Издава се на 2 кабелта в морето. На югозападната страна на носа има пристан. В източно направление от носа се издава риф на разстояние 1 кабелт. Близо до брега около носа се виждат отделни надводни камъни.

Котвени места:-

На котва може да се застане в югоизточната част на залив Созопол, срещу падината, на дълбочина 11-13 метра. Неголеми кораби застават на котва също срещу падината на остров Петър на дълбочина 10-11 метра или в гавана Созопол.

Остров Свети Иван:-

Намира на разстояние 6 кабелта северно от полуостров Кирил. Островът е висок и не заселен. В средата на острова, най-високата му част, се вижда кулата на маяка с жилищни постройки.

От югозападния край на острова в морето се издава риф в югозападно направление на 2.5 кабелта, състоящ се от подводни камъни с най – малка дълбочина 5.1 метра.

При подхождане от север и североизток островът се слива с брега и трудно се различава; в този случай островът може да се познае по кулата на маяка. От източната страна на острова се намира *остров Свети Петър*, който представлява голяма скала.

Маяк Иван (42°26'3 N ; 027°41'5 E):- характеристика Б Пр.(2) св.0.5, тмн.2.0 сек
св.0.5, тмн. 7.0 сек. 18М.
Наутофон МО(Ш) 30сек.

Поставен е на най-високата част на остров Св. Иван. Видът на маяка е бяла кръгла железобетонна кула. Сигнали за мъгла се подават от маяка с наутофон.

Нос Таласакра :-

се намира на разстояние 1.2 мили северно от *нос Хрисосотира*. Носът е нисък и скалист. Лесно може да се открие по селото Черноморец, което се намира в западната му част. Брегът му е обкръжен с риф, който се издава на 1 кабелт в морето.

Нос Акин:-

Намира се северозападно от нос Таласакра на разстояние 1.1 мили. Носът силно се издава в морето на 6 кабелта. Той е скалист и висок. На края на носа има постройка, която се вижда доб ре от морето. Носът се разпознава лесно по надводните камъни *Малаците*, които се намират североизточно от него на разстояние 1.5 кабелта.

Бухта:-

между нос Акин и нос Атия, вдаваща се на 1 миля в брега. Дълбочината по средата на бухтата е 15-16 метра. Грундът е каменист и само в южната част пясъчлив. Бухтата може да се използва за закритие при южни и югоизточни ветрове, като се избягва приближаването към източния и западния бряг поради намиращи се близо до брега подводни и надводни камъни.

Банка – на 130 градуса и разстояние 8.5 кабелта от нос Атия 3 кабелта от брега се намира камениста банка с най-малка дълбочина 0.9 метра.

Бухта Атия:-

западно от *нос Атия* и между *нос Чукаля* се намира нос Атия, широка при входа около 2 мили. Дълбочините при входа на бухтата са около 14 метра, а в средата от 7 до 10 метра. Към брега дълбочините намаляват неравномерно. Грундът е пясъчлив, обаче често се срещат подводни камъни, особено в западната част. Бухтата е защитена от всички ветрове, освен от северния, и може да се използва като удобна котвена стоянка с изключение на западната и част, където приближаването на повече от 4-5 кабелта до брега е опасно поради каменистите банки.

Източния бряг на бухтата е скалист, обрасъл с гора и прорязан с изкуствени тераси, резултат от експлоатацията на каменоломна Атия. На много места до брега се виждат надводни камъни. По брега се забелязват множество отделни постройки. От кея, който се намира в южния край на източния бряг на бухтата, до нос Чукаля брегът отначало има западно, а след това северозападно направление и представлява тясна пясъчна полоса, непосредствено зад която брегът е покрит с ниска гора.

Нос Атия (42°28'3 N ; 027°37'1 E)

се издава на 2 мили западно от нос Акин и е източния входен нос бухта Атия. Носът лесно се разпознава за разлика от околните нему носове по кръглото възвишение Буджака, обрасло с гора. Източния и западния бряг на носа се спускат стръмно към морето, а на север брегът постепенно се снижава към морето. В северната и западната част на носа се виждат отделни постройки.

На 2 кабелта северно от носа се издава риф с дълбочини, по-малки от 10 метра.

Знак Буджака (42°27'3 N ; 027°35'2 E)

е поставен на планината Буджака. Видът на знака е правоъгълен щит, боядисан с бели и черни вертикални полоси. Височината на знака е 109 м от нивото на морето, а 9 м от основата.

Нос Чукаля

се намира на 2 мили западно от нос Атия. Носът завършва с три разклонения: средното е ниско и тясно; източното от него е по-високо, а в средната си част скалисто- това разклонение носи името Буфало. Над нос Чукаля се вижда възвишението Метоха, покрито с гора. До северозападния край на носа има пристан.

Нос Чукаля е обкръжен от каменист отмел с дълбочини, по-малки от 10 метра, простиращ се на разстояние до 3 кабелта от брега. На 5 кабелта източно от нос Буфало има подводни камъни с най-малка над тях 2.4 метра.

Ограждащ створ:-

створът камъкът, който се намира близо до северния бряг на остров света Анастасия, с нос Емине води през отмела на нос Чукаля по дълбочина 5.2 метра. За да се мине отмелът на безопасна дълбочина, остров света Анастасия трябва да се държи в разтвор на юг от нос Емине.

Остров света Анастасия

се намира североизточно на 8.5 кабелта от нос Чукаля. Брегът му е скалист и стръмен – недостъпен, освен от югозападния край на острова, където той се снишава полегата към морето и на това място има малък пристан за лодки. В северната част на острова близо до брега се намира кулата на огън света Анастасия, непосредствено до която има жилищни помещения. Освен това на острова има постройка на бивш манастир.

Риф- Островът е обкръжен от риф, който от южната му страна се издава на разстояние 1.5 кабелта. Дълбочината в края на рифа е 5 метра. Близо до северния и южния бряг на острова се виждат надводни камъни, непосредствено до които дълбочината рязко се изменя и 10-метровата изобата минава на 0.2 до 0.5 кабелт от брега.

Огън света Анастасия (42°28'1 N ; 027°33'3 E) : - Б Чв Пр 8с(св.2.0; тмн.6.0)

е поставен на острова в северната му част. Видът на установката е бяла железобетонна кула.

Магнитна аномалия:-

около острова съществува магнитна аномалия. Между острова и нос Чукаля магнитната аномалия се движи от 2.8° W ,16.8° E, а северно от острова до 5° E .

Яхтклуб – “Чукалята”(42°27'4 N ; 027°32'4 E) – Чв. П. ажурна метална конструкция

Бухта Цигански пристан (Ченгене скеля)

се вдава между нос Чукаля и нос Форос на 1.5 мили в сушата. Дълбочината в средата на бухтата е около 10 метра и постепенно и равномерно намалява към брега. При западния край на бухтата 10-метровата изобата минава на 1.5 кабелта от няколко издаващи се малки носове; в източната част на бухтата дъното е по-плитководно и приближаването на разстояние, по-малко от 2 кабелта от брега е опасно. Грундът е тиня, примесена с водорасли. Източния бряг на бухтата се спуска полегато към морето и е обрасъл по средата с гора. Там, където се влива река Отманлий, брегът се превръща в блатиста местност с плаж пред нея. На 1 миля западно от устието на р.Отманлий се влива река Маринка.

Нос Форос

се намира на разстояние 2.6 мили северозападно от нос Чукаля и е западният входен нос на бухтата Цигански пристан. Носът не е много висок; бреговете му са ниски и полегати. От далечно разстояние е слабо забележим; на места има отделни групи дървета и може лесно да се разпознае по белите си петна. Пред носа близо до брега има много подводни камъни.

Котвени места

добро котвено място се намира на створната линия нос Чукаля с остров света Анастасия (направление на створа 228-48°) на 6.5 кабелта от нос Чукаля на дълбочина 8.6 метра. Другото котвено място се намира на 9 кабелта югозападно от нос Чукаля на дълбочина 9 метра. Малките кораби застават на котва близко до брега на створа нос Чукаля с полуостров Поморие на дълбочина 7.5-8 метра или подхождат плътно към брега в дъното на бухтата.

Бухта Форос

се вдава на 9 кабелта в брега в дъното на Бургаски залив, западно от нос Форос, и е най-западната бухта в този залив. Брегът на бухтата е предимно нисък и песъчлив. Бухтата е плитководна; дълбочината при входа и е от 7 до 8 метра и към брега доста бързо намалява. Отмел с дълбочина, по-малка от 5 метра, заема цялото дъно на бухтата. В дъното на бухтата е построен мол, който съединява източния и западния бряг. Той започва на 6 кабелта SSW от нос Форос и се простира на югозапад от западния бряг.

Котвено място.-

намира се на линията на створа нос Форос с остров св. Анастасия, при което островът трябва да бъде закрит от носа. Дълбочината на котвеното място е 8 метра; грундът е тиня.

Нос Бургас

е разположен в дъното на Бургаски залив на 2 мили северно от нос Форос. При влизането в Бургаски залив, от меридиана 27.45 на изток този висок нос е добре забележим, тъй като на север и юг от него брегът е нисък и се заема от лимани.

Бургаски риф – с дълбочини над него, по-малки от 10 метра, се простира на 1.4 мили източно от нос Бургас. И се състои от скали и камъни. На външната част на рифа дълбочината е 6.9 – 7.3 метра; най-малката дълбочина е 2.5 метра, която се намира в средната му част.

При подхождане към порт Бургас трябва да се има предвид, че югоизточната част на рифа се намира в сектора на огъня на маяк Бургас.

Ограждащ створ – Створът знакът на върха на забележимия хълм(42.34; 27.33) с върха на хребета Биберна(42.40; 27.35) води източно от края на рифа; направление на створа 196 – 16 градуса.

Дълбочината на рейда е 7-9 метра; към брега тя равномерно намалява. 5 метровата изобата минава на разстояние 2 кабелта от брега. Грундът е предимно пясък.

Маяк Бургас (42°28'9 N ; 027°29'1 E) с характеристика Б Пр Зс.(св.1.0, тмн.2.0)14М.

Бяла кръгла бетонна кула с червени и хоризонтални ивици.

Северният бряг на Бургаски залив от порт Бургас до нос Емине на протежение 22 мили има общо направление на североизток.

Северната част на Бургаски залив е значително по-плитководна от южната и има много отмели, банки и рифове. 10 метровата изобата минава покрай северния бряг на залива на разстояние от 4 кабелта до 2 мили. Между брега и тази изобата, а също и мористо от нея се срещат много камъни, банки и отмели, повечето от които се намират в района от порт Бургас до полуостров Несебър. Грундът в северната част на залива се състои главно от пясък, раковини и чакъл, а банките – предимно камък.

Бургаски риф – светец буй, южен на 1.2 мили и 94 градуса от Бургаското пристанище с координати (42°28'8 N ; 027°30'6 E). Свети Бч(6)ДЛ Пр 15с.

Цилиндричен буй, с жълт цвят в горната част, а в долната с черен цвят. Топовата фигура е два конуса с върховете надолу.

Ставро банка – светещ буй, източен на 2.3 мили и 188 градуса от нос Поморие с координати ($42^{\circ}31'0'' N$; $027^{\circ}38'7'' E$). Свети Б Ч (3) 10 с. Черен цилиндричен буй с широка хоризонтална ивица с топова фигура – два черни конуса със събрани основи.

Нос Лахна ($42^{\circ}33'1'' N$; $027^{\circ}33'7'' E$) :- Ажурна метална конструкция с оптика и два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици. се издава незначително от брега на 6 мили североизточно от нос Бургас. Носът е широк, нисък и се спуска стръмно към морето. Познава се лесно по белия му цвят. На разстояние около 2 мили западно от носа е разположено забележимо село. Източно от нос Лахна в брега се вдава неголямата бухта Лахна, ограничена от изток с нос Кротирия. Риф – с дълбочини над него, по-малки от 10 метра, се простира на 1.2 мили южно от нос Лахна; ширината му е около 1 миля. На рифа има камъни; най-малката дълбочина над камъните е около 2 метра.

Банка Сока – се простира от брега между носовете Бургас и Лахна на разстояние около 2 мили. Дълбочините над него са по-малки от 10 метра. Банката, особено средната и част, изобилствува с банки и подводни камъни, лежащи отделно и на групи; най-малката дълбочина над тях е около 2 метра.

Банка с най-малка дълбочина над нея 4.3 метра се намира на 2 мили и 215 градуса от нос Лахна, близо до 10 – метровата изобата. Банката се простира в направление север – юг.

Банка Блонд (Бургаска банка)

с най-малка дълбочина над нея 7.6 метра се намира на 2.6 мили и 205 градуса от нос Лахна. Банката е обкръжена с дълбочини 10-15 метра.

Створът нос Бургас с конически връх на Върли бряг води югоизточно от банката Блонд.

Банка Спитфаер – с най-малка дълбочина над нея 5.4 метра се намира на 2.3 мили южно от нос Лахна. Створът източният край на полуостров Поморие с нос Емине минава югоизточно от границата на тази банка.

Нос Кротирия ($42^{\circ}34'9'' N$; $027^{\circ}36'8'' E$)

се намира на 1.8 мили източно от нос Лахна. Носът е тесен и висок. Издава се на 3.5 кабелта в морето от общото направление на бреговата черта. Пред носа се виждат отделни надводни камъни.

Полуостров Поморие:-

се издава от северния бряг на Бургаски залив на 8.5 мили от Бургаски нос. С материка полуостровът се съединява посредством нисък пясъчен провлак. Западният и южният му бряг са ниски и каменисти, а източният – пясъчлив. На края на полуострова е разположен град Поморие. Към брега дълбочините намаляват бързо и неравномерно. При подхождане към пристана приближаването към брега на разстояние, по-малко от 2 кабелта, не се препоръчва.

Ставров банка –

се намира на 0.4 мили югоизточно от Поморийската банка. Южният предел на банката е разположен на 208 градуса и разстояние 2.2 мили от огън Поморие. Най-малката и дълбочина е 4.6 метра. Банката е обозначена от югоизток със светещ буй, който има звуков сигнал при вълнение. Буя е боядисан в черно с широка хоризонтална жълта ивица и с отличителна фигура-два черни конуса със събрани основи. Буя свети с характеристика (Б Ч (3) 10с.) През най-малката дълбочина на Ставров банка преминава пределния лъч по направление 73 градуса на маяк Бургас.

Банка Поморие –

с най-малка дълбочина 5.8 метра се намира на 1.3 SSW от полуостров Поморие и северно от Ставрова банка и северно от Ставрова банка. Най-голямата дължина на Поморийска банка е 6 кабелта; ширината и е 3 кабелта.

Кръстова плитчина (42°32'1 N ; 028°40'2 E)

На разстояние 6 кабелта и 180 градуса от огън Поморие се намира полоса с лошо дъно. Дължината и по меридиана е 0.4 мили, а ширината и по паралела – 0.5 мили с най-малка дълбочина 8.7 метра.

Поморийски риф –

От югозападния край на нос Поморие се издава в морето широк риф в североизточно, източно и югоизточно направление на разстояние до 8 кабелта. Дълбочините над рифа са неравномерни и рязко се изменят (непосредствено след дълбочина 3 метра следва дълбочина 9 метра). При вълнение се образува прибой, по който може да се определи мястото на рифа. В югоизточния край на рифа се намира огън Поморие. Рифът следва да се обхожда колкото е възможно по-мористо.

Светец нав. Знак (42°33'0 N ; 027°39'8 E) Поморийски риф – е поставен на югоизточния край на Поморийския риф на 5.5 кабелта и 118 град. ESE от полуостров Поморие. Видът на установката е кръгла каменна кула, боядисана бяло, върху изкуствен каменен блок.

Банка Чимово –

с най-малка дълбочина 6.4 метра. Банката започва на 1.5 мили северно от източния край на полуостров Поморие и се простира във вид на тясна полоса на 1.5 мили в северно направление. Банката е обкръжена с дълбочини 12-15 метра.

Поморийски рейд –

се намира западно от полуостров Поморие. От запад рейдът е ограничен от нос Кротирия, а от север с ниския полуостров Поморие. Полуостровът и носът на защитават достатъчно рейда от ветрове и затова той се счита за почти открит. Дълбочините на рейда, на 2-3 кабелта от брега, са 7-9 метра. Изключение прави източната част на рейда, където дълбочината е 5.5 метра, вдаваща се в клин на 5 кабелта западно от края на полуостров Поморие.

Котвени места –

малките кораби могат да застанат на котва южно и югозападно от пристана при дълбочина 7 метра, която се намира на 3 кабелта от пристана. Грундът е пясък. Големи кораби могат да застават на дълбочина 11 метра, намираща се в същото направление, на 6 кабелта.

Поморийска нав. светлина на челото на пристанищния мол (42°33'1 N ; 027°38'4 E) Б Изо 4с.(св.2.0; тмн.2.0) 2М. Конструкцията е метален стълб с бял цвят.

Нос Равда (42°38'1 N ; 027°41'2 E) –

се намира на 5 мили от нос Поморие. Носът се издава на 1 кабелт на юг в морето от общото направление на бреговата черта. Бреговете му са полегати, с бял цвят; от далечно разстояние мястото му лесно може да се определи от село Равда, разположено близо до носа на север от него.

На 1 миля западно от нос Равда се издава *нос Чимово*; северно от този нос е разположено село Ахелой.

Риф –

От нос Равда на 8 кабелта южно в морето се издава риф. Близо до южния край на рифа има камъни, наречени Равда, с дълбочина над тях 5.2 метра.

Равденски не светец, нав. знак

Створ – западните крайнини на град Несебър, разположен на полуостров Несебър, с нос Акротирия води на 2 кабелта югоизточно от камъните Равда; направление на створа 230° – 50°

Котвено място –

на котва може да се застане на 1 миля южно от нос Чимово при дълбочина 13 метра. Грундът е пясък с раковини, а на места камъни. Котвеното място е открито за всички ветрове.

Нос Акротирия –

намира се почти по средата на брега между *нос Равда* и *полуостров Несебър*. Издава се в морето на 5.5 кабелта от общото направление на бреговата черта. Носът е висок. Брегът му има бял цвят и се спуска стръмно към морето. На 5 кабелта югоизточно от носа се простира каменист риф с дълбочина над него, по-малка от 10 метра. На места на рифа се виждат надводни камъни.

Полуостров Несебър.-

намира се североизточно от нос Акротирия на разстояние 1.5 мили. Брегът на полуострова е скалист и стръмен. На запад полуостровът се стеснява и се съединява с брега посредством тесен провлак. Почти целият бряг на полуострова е обкръжен от подводни и надводни камъни, които се намират близко до брега. Дълбочините около полуострова са много променливи и приближаването към него не трябва да става на по-малко от 6 кабелта. Забелязва се добре от далечно разстояние.

Град Несебър – молът започва от носа в началото на юг, а след това на югозапад и защитава гавана от изток и югоизток.

Огън Несебър (42°39'3 N ; 027°43'8 E) е поставен на югозападния край на мола. Видът на установката е метална ажурна конструкция.

Южна бухта Несебър:-

ограничава се от запад от нос Акротирия и от север с полуостров Несебър. Ширината на бухтата при входа е 10 кабелта. Западния край на бухтата е пясъчлив и има дюнест характер. Дълбочината при входа на бухтата е 13 метра, след което към брега равномерно намалява. Грундът е пясък, а в северната част е каменист. Бухтата е защитена от северни, западни и до известна степен от североизточните ветрове.

Котвено място –

на котва може да се застане на дълбочина 8 метра, която се намира на 3 кабелта от брега – южно. Грундът е пясък. Котвеното място е защитено от северни, западни и североизточни ветрове. Малки кораби могат да застават на котва северно на 1 кабелт при дълбочина 6 метра.

Северна бухта Несебър:-

от южната страна бухтата се ограничава от полуостров Несебър, а на север от брега на Еминската планина, до село Свети Влас. Южният бряг на бухтата е висок, стръмен и каменист до провлака, след което брегът постепенно се повишава, към морето се спуска стръмно и е обрасъл с ниски гори. В южната част на бухтата се влива река Хаджийска. По средата на входа дълбочината на бухтата е около 20 метра. Грундът е пясък.

Нос Емине –

намира се на 7.5 мили ENE от полуостров Несебър и е северният входен нос на Бургаски залив. Носът е добре забележим. От далеч носът се познава по високия връх Илия(Емине), висок 386 метра, който се издига на разстояние около 2 мили северозападно от края му. Върхът се открива от морето на разстояние около 39 мили.

Под върха отдалеч се разпознава село Емона. Краят на нос Емине представлява голяма и стръмна скала с маяк на нея; на север от носа се забелязва бяло здание на бивш манастир. От южната страна на носа на около 20-30 метра от брега е построен изкуствен каменен блок с дълбочина при него 1 метър при каменист дъно.

Банка Кокетрайс (42°39' N ; 027°53' E) с дълбочина над нея 9 метра се намира на 3.4 мили и 188.5 градуса от нос Емине. Банката е обкръжена с дълбочина 15-30 метра.

Маяк Емине (42°42'1' N ; 027°54'1' E) – Б Пр 6с /св.1.5, тмн.4.5/ РФ(ЕИ; 291.5 кХц; А2А) - е поставен на нос Емине. Видът на маяка е бяла кула с постройка на източния ъгъл.

Елените (42°42'3' N ; 027°48'5' E) – не светещ навиг. Знак на 4.2 мили и 273 град. от нос Емине. Ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Свети Влас (42°42'5' N ; 027°46'5' E) – не светещ нав. знак на 5.6 мили и 275 градуса от нос Емине. Ажурна метална конструкция с два щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Нос Кочан (42°45'8' N ; 027°53'9' E) – ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици. е разположен на 4 мили северно от нос Емине. На 1 миля южно от носа в морето се влива река Вая. Пристан, предназначен за малки кораби, се намира на 1 миля южно от нос Кочан и северно от устието на река Вая.

Село Обзор –

разположено на 3 мили северно от нос Кочан. Срещу северните покрайнини на селото има пристан, подхождането към който е безопасно от NE, E и SE.

Банка – с най голяма дълбочина над нея 5.4 метра се намира срещу долината на 1 миля североизточно от село Обзор и на 6 кабелта от брега.

Котвено място – се намира срещу село Обзор на 6-7 кабелта от брега на дълбочина 16.5 – 18 метра; грундът е пясък и раковини.

Нос Атанас: -

се намира на 5.2 мили северно от нос Кочан. На носа е построена кулата на огън Бяла. На 3 кабелта западно от носа има пристан за лодки.

Носът е обкръжен от риф , който се простира на разстояние около 2 кабелта от него.

Огън Бяла (42°51'3' N ; 027°54'2' E) – Беленски фар Чв 3тм 7с /св.4.0, тмн.3.0/е поставен на нос Атанас. Бяла кръгла каменна кула с ажурна конструкция.

Камък с дълбочина над него 0.8 метра се намира на 3 кабелта на 25 градуса от нос Атанас и на 2 кабелта от брега. Камъкът е обкръжен с дълбочини 8-10.5 метра. Подводен камък се намира на 8 кабелта източно от нос Атанас и е обкръжен с 25 метрови дълбочини.

Камък с дълбочина над него 12 метра се намира на 6 кабелта на 25 градуса от нос Атанас. Котвени места – се намира северно от нос Атанас срещу село Бяла на дълбочина 7-9 метра.

Също така на котва може да се застане югозападно от нос Атанас на дълбочина 9 метра; грундът е каменист. Малки кораби могат да застанат на котва близо до брега. Това котвено място е защитено от северните ветрове.

Бели нос (42°53'1 N ; 027°53'7 E) – не светещ навигационен знак на 2.7 мили и 189 градуса от Черни нос.

Ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Район №14 – не светещ буй специален.(42°53'9 N ; 028°03'4 E) На 7.3 мили и 69 градуса от нос Св.Атанас. Цилиндричен буй, боядисан в жълт цвят. Топова фигура – жълт кръст.

Нос Черни нос (42°55'7 N ; 027°54'2 E) – не светещ навигационен знак – Ажурна метална конструкция с щитове в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици. се намира на 4 мили северно от нос Атанас. Носът е с терасовиден характер, обрасъл с дървета и храсти, добре забележим от разстояние 8-10 мили. В района на носа се наблюдава магнитна аномалия.

Риф – с дълбочини над него, по-малки от 10 метра, се простира на 3 кабелта източно от нос Черни нос.

Потънал кораб лежи на 4-5 кабелта NE от Черни нос. При вълнение над този кораб се образува прибой.

Камък се намира на 7 кабелта NE от Черни нос; камъкът е обкръжен с дълбочини 21-23 метра.

Котвено място – се намира на 1.4 мили южно от нос Черни нос на 2.3-3 кабелта от брега на дълбочина 8 метра. Грундът е пясък.

Светещ буй (42°56'5 N ; 028°09'0 E) – специален / Ж Пр 5с – св.0.5, тмн.4.5 / - жълт цилиндричен буй с топова фигура – жълт кръст. Поставен на 12.1 мили и 75 градуса от нос Свети Атанас.

Река Фъндъклийска – се влива в морето на разстояние около 2 мили северно от нос Черни нос. На левия бряг на реката на разстояние 2 км. от брега се намира с. *Шкорпиловци*.

От река Камчия до Варненски залив

По цялото направление брегът е стръмен и има северно направление. Характерни за този участък на брега са хълмовете със стръмни склонове, обърнати към морето, и неговата слаба нарязаност. На няколко места брегът е прорязан от дерета, по които протичат неголеми рекички. Брегът е сравнително дълбок; 10 метровата изобата минава покрай брега на разстояние 1-3 кабелта от него. Между тази изобата и брега има много опасности. Мористо от 10 метровата изобата на разстояние на –повече от 3.5 кабелта от брега има няколко подводни камъка; най-малка дълбочина над един от тях е 10.5 метра.

Камчийски св. навиг. знак (43°01'4 N ; 027°53'3 E) /Б Пр 4с –св.1.0, тмн.3.0/ – на 334° 1.0 каб. от устието на река Камчия. Ажурна метална конструкция с щитове в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Нос Иланджик (43°03 N ; 027°55 E)-

се намира на 2.2 мили NNW от устието на река Камчия. Носът е стръмен, незначително се издава от брега и затова трудно се забелязва от морето. На 1 миля северно от носа на склоновете на брега има забележимо двуетажно здание с кула. На 3 мили северно от носа по дере протича река *Пашадере*.

Котвено място – се намира на 4 кабелта южно от нос Иланджик на *створа нос Иланджик – нос Георги*. Дълбочината на котвеното място е 15 метра.

Варненски залив – дълбочините са 20 –10 метра; 10 метровата изобата преминава покрай брега на разстояние до 6 кабелта от него. Грундът в залива е предимно пясък и тиня. Ветрове – през лятото в залива преобладават предимно източните ветрове, а през зимата – западните и северозападните ветрове. На входа на залива лежи потънал кораб.

Маяк Галата (43°10'3 N ; 027°56'8 E) – Б Пр (3) 15с.- св.0.5, тмн.1.5 св.0.5, тмн.2.0; св.0.5, тмн.10.0.

Наутофон: МО (В) 30с (звук 2.0, млч.1.0 звук4.0, млч.1.0 звук4.0,млч.18.0) ;

По заявка на ХС-МО РФ(деф) (Д, Г, 297,5 kHz A2A)

поставен на нос Галата. Бяла кръгла железобетонна кула.

Подава сигнали за мъгла с наутофон.

Банка с каменист грунд лежи на 8 кабелта северозападно от нос Галата, на 4 кабелта от брега. На банката на разстояние 100 метра един от друг лежат два камъка с дълбочини над тях 6.4 и 7.6 метра, а на места и по малки дълбочини. Грундът около банката е каменист, покрит със слой пясък

Камък с дълбочина над него 12 метра лежи на 9.5 кабелта на 329 градуса от нос Галата. На 2 кабелта северно от него лежи друг камък с дълбочина над него също 12 метра.

Порт Варна – маяк (43°11'3 N ; 027°55'4 E) Б Пр 4.5с./св.1.0, тмн.3.5/ - на източния мол. Бяла кръгла метална кула. Подава сигнали за мъгла от наутофон.

От порт Варна до нос Георги –

Северният бряг на Варненския залив има източно направление. Брегът е висок и стръмен; отначало височините отстъпват на в дълбочина на материка, а по-нататък те подхождат близко към уреза на водата.

Този участък от брега е обкръжен от отмели с дълбочини над тях, по-малки от 10 метра, простиращи се на разстояние до 4 кабелта от него. На места има подводни камъни.

Северозападно от порт Варна до плажа има няколко буни.

Риф с дълбочини над него , по-малки от 10 метра, се простира на 4 кабелта южно от брега и на 8 кабелта северозападно от началото на източния мол.

Огън Евксиноград (43°13'0 N ; 027°59'3 E) Чв П - е поставен на западния край на мола. Видът на установката е бяла кръгла кула.

Нос Георги (43° 13 N ; 028°01 E)- се намира на 4 мили североизточно от нос Галата и е северният входен нос на Варненския залив. Носът не е висок, но е скалист и обрасъл с гота. Северно от нос Георги, срещу невисокия стръмен *нос Константин*, се намира Аладжа манастир, който се забелязва от изток, а от другите посоки е закрит от дървета. Към носа не трябва да се подхожда на по-малко от 7 кабелта, поради намиращите се наблизо подводни и надводни камъни.

Банка с дълбочина над нея 0.9 метра лежи на 5 кабелта SW от нос Георги.

При плаване във Варненски залив за определяне мястото на кораба могат да служат *огън Евсиновград*, *бялата кула на двореца Евсиновград*, *маяк Варна* и *маяк Галата*.

При идване към залива от север се препоръчва да се отива по курс 256°, придържайки се към средата му.

При идване към залива от юг се отива по курс 289° с разчет да се премине на разстояние 5 кабелта от нос Галата. Влизането в гавана на порта трябва да става по средата между входните огньовете.

От Варненски залив до нос Калиакра:-

Високият, предимно стръмен бряг има протежение около 30 мили. От *Варненски залив* до *бухта Балчик* брегът има направление NNE, след това рязко завива на изток и има тази посока с неголеми отклонения до *нос Калиакра*, като образува широк открит залив.

Този бряг е слабо нарязан; от него се издават няколко не характерни носа, от които най-характерни са *Каваклар* и *Икантълък*, а по средата му се вдава неголямата *бухта Балчик*.

Стръмните склонове на брега са добре забележими откъм морето. От Варненски залив до долината на река *Батова* брегът е висок и горист; той се открива от далечно разстояние при подхождане към нос Калиакра. От долината на река Батова брегът е образуван от бели скали, които се простират почти до нос Калиакра. Към нос Калиакра белите скали постепенно приемат червеникав оттенък, а до самия нос те стават тъмно-червеникави. На отделни места на склоновете на брега се виждат буренаци и храсти във вид на тъмнозелени петна.

Почти по цялото крайбрежие брегът е дълбок. 10-метровата изобата се отделя от него в средата на разстояние до 1 миля от брега се срещат подводни скали. В този участък не се разрешава приближаването към брега по-близко от 1.5 мили на кораби с голямо газене.

От рейд Батова до нос Калиакра плаването е безопасно до 5 кабелта от брега.

Нос Каваклар (43°15 N ; 028°02 E) –

се намира на 1.7 мили северно от *нос Георги*. Носът има сив цвят, не е висок, но е скалист; от него се издава неголям риф. На юг от носа има неголям плаж, в близост на който се намира *пристан*. На север от *нос Каваклар* се простира пясъчен плаж. Участъкът от плажа на 2 мили северно от носа носи названието *Златните пясъци*.

Подводно препятствие с дълбочина над него 15 метра лежи на 5 мили на 66 градуса от нос Каваклар.

Огън Златните пясъци (43°18'0 N; 028°03'3 E):- Б Мо (3) 6с /св.1.5, тмн.0.5

св.1.5,тмн.0.5

св.0.5.тмн.0.5

св.0.5.тмн.0.5/ 5М.

е поставен на брега на плажа Златните пясъци на 1.8 мили на север от нос Каваклар. Видът на фара е желязна тръба с площадка на върха..

Банки:

В района от Златни пясъци почти до рейд Батова покрай брега на разстояние около 1 миля от него има девет банки. Тях можем да ги разделим на две групи: външна и вътрешна.

Външната група банки се разполага в полоса успоредно на брега на разстояние 1.1 мили от него; дълбочините над тях са по-малки от 10 метра. Най-малката дълбочина над северната банка от тази група е 6 метра, а над южната банка – 7.2 метра.

Вътрешната група банки се намира между брега и 10-метровата изобата и също се простира покрай брега. Най-малката дълбочина над северната банка на тази група е 2 метра, а над южната –1.8 метра.

Има поставен *светец западен буй – Аладжа банка, (43°16'6 N ; 028°04'5 E)* поставен от *огън Златни пясъци (43°16'6 N ; 028°02'7 E)* на 90° разстояние 12 кабелта.

– буйт е с червени и бели вертикални полоси, по четири от всеки цвят с бяло червена надстройка и фенер на топа.

Долината Батова – подхожда към морето на 7 мили северно от *нос Каваклар*. Брегът и е нисък и пясъчлив. От север, запад и юг долината се ограничава от възвишения с полегати склонове. От юг към долината се приближава висок със стръмни склонове бряг; от него се издава неголемият, но висок и стръмен *нос Екрене* със спускащи се към морето терасообразни склонове. Брегът, подхождащ към долината от север, е висок и стръмен. По долината протича реката Батова и река Екрене. На брега на река Екрене на южните склонове на долината е разположено *село Кранево*.

Рейд Батова:-

е разположен срещу долината Батова и е защитен от високите стръмни брегове, плавно завиващи ор тази долина на североизток. Границата на рейда на изток преминава по дълбочина 15 метра. Рейдът е достатъчно дълбок; 10-метровата изобата минава покрай брега на 2-4 кабелта. Грундът е тиня, добре държи котва. Брегът защитава рейда от ветровете само от север. От други направление той е открит за ветровете и вълнението. Ветровете от W и WNW, духащи през долината Батова и достигащи голяма сила, образуват на рейда голямо вълнение.

Бухта Балчик:-

Се вдава незначително в брега на 4 мили североизточно от долината Батова и е отделена от нея с високи, стръмни брегове. От морето бухтата се забелязва слабо и от далечно разстояние се слива с брега. От запад и изток бухтата Балчик е ограничена от два незабележими носа. От морето бухтата може да се разпознае по високия бряг, прорязан от две дерета, между които има овраг, по знака, стоящ на стръмните източни склонове вдясно от дерето, и по постройките на град Балчик, разположени по склоновете на деретата. Брегът на бухтата е обкръжен от тесен плаж. Дълбочините на бухтата са малки от 10 метра; грундът е пясък.

Порт Балчик се намира в дъното на бухта Балчик и се състои от гаван, образуващ мол, който отначало има югозападно, а след това западно направление. Молът защитава гавана от ветрове от югоизток. От вътрешната страна молът има товарни кейове, които са разположени на частта му с направление на югозапад, а частта от мола, насочена на запад, има кейова стена. Западно от началото на мола се намира пасажерски пристан.

Фар Екрене (43°19'2 N; 028°03'7 E) Б Пр(2) 30с

св.0.7; тмн.7.1

св.0.7; тмн.21.5/.

Намиращ се на 5.5 кабелта и 233 градуса от нос Екрене. Фара представлява бяла четиристенна кула с постройка до нея.

Район 314 – светец буй специален (43°21'0 N; 028°10'5 E) Ж Пр 5с

св.0.5; тмн.4.5/ 2М.

Намиращ се на 3.1 мили и 171° от Балчик. Буйт е жълт цилиндричен буй с топова фигура – жълт кръст.

Балчишка нав. Светлина (43°24'0 N; 028°09'9 E) - на челото на мола. Чв Пр 5,5с

св.2.5, тмн.3,0/ 8М.

Огън Балчик (43°24'4 N; 028°10'8 E) – Б Пр 2с

св.0.5, тмн.1,5 /15М.

На височината, на 7 кабелта и 46° от пристанщето.

Представлява ажурна метална конструкция с щитове в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

е поставен на края на мола. Котвени места – на котва може да се застане срещу град Балчик на разстояние около 1 миля W и NW от огън Балчик на дълбочина около 13 метра; грундът е тиня. Може да се застане и близко до брега на дълбочина 9 метра, но при това трябва да се има предвид, че към брега дълбочините бързо намаляват. Това котвено място е открито за южните и югоизточни ветрове.

Най силни ветрове тук се наблюдават от запад и северозапад и затова заставането на котва срещу дерето на се препоръчва. Корабите с газене, съответстващо на дълбочините в гавана, следва да застават в него или на котва, или на швартовите бочки.

Нос Иканталък (43°24' N; 028°15' E) –

се издава незначително от брега на 3.5 мили източно от бухта Балчик. Носът е покрит с малки могили, брегът му е стръмен и дълбок. Зад носа се вижда стръмен склон. На 1 миля източно от нос Иканталък брегът е прорязан от оврази, над които се възвишават конусообразни бели хълмове.

Подводно препятствие с дълбочина над него 16 метра лежи на 2.8 мили SW от нос Иканталък Дълбочините около това подводно препятствие са 18-19 метра.

Топола (43°24'8 N; 028°14'9 E) - несветещ нав. знак на 0.6 мили и 358° от нос Иканталък.

Представлява ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Божурецки (43°25'2 N ; 028°18'9 E) – несветещ нав. знак на 3 мили и 70° от нос Иканталък.

Представлява ажурна метална конструкция с щитове в горната и част, боядисана на бели и черни хоризонтални ивици.

Порт Каварна –

е разположен на 4.5 мили източно от нос Иканталък в неголяма бухта с високи и стръмни брегове. От запад и изток на бухтата подхождат стръмни брегове, а в дъното и минава дере, по което протича поток. От запад и югозапад дерето изглежда като че ли е раздвоено от стояща по средата му отделна триъгълна скала с червеникава могила на върха и. На север от порт Каварна е разположен *гр. Каварна*, част от който се забелязва от морето. На изток от порта, между него и нос Калиакра, е разположено *селото Българево*, южно от което, на могила, има забележим знак с червен огън.

Пристан е разположен под прав ъгъл на брега в средната част на бухтата. Дълбочините в близост на пристана не са големи. С отдалечаване от брега те бързо се увеличават.

Огън Каварна (43°25' N; 028°21' E) Б Изо 5с

св.2,5; тмн2.5/5М.

– е поставен до началото на пристана. Видът на установката е бяла желязна тръба, боядисана в черно и бяло с площадка на върха.

Котвени места:-

На котва може да се застане срещу пристана на 1.5 мили от брега на дълбочина 13-14 метра.

Грундът е рядка тиня, а близко към брега пясък. На тези котвени места при ветрове от NE, E и S стоянката се счита за ненадеждна.

Нос Калиакра (43°22'N ; 028°28' E) -

Котвено място се намира на разстояние около 2 мили западно от нос Калиакра на дълбочина 14 метра; грундът е тиня. При подхождане към това котвено място от изток трябва да се премине нос Калиакра, като се ляга на курс 338° към могилата със забележимия знак близо до селото Българево. Котвата трябва да се отдаде на пеленг 108° към нос Калиакра. Това котвено място е защитено от щормове от север, североизток и изток.

Носът се издава в морето в южно направление на 1.2 мили. Носът е скалист и има червеникав цвят. Нос Калиакра е обкръжен от малък риф, който се простира на разстояние на повече от 1 кабелт от брега.

Маяк Калиакра (43°21'8 N ; 028°28'0 E) – Б Пр 5с

св.0.5; тмн.4.5 / 21М.

е поставен на 1 кабелт северно от края на нос Калиакра. Видът на маяка е бяла кръгла кула с бели постройки до нея, снабден с радиомаяк и наутофон.

Предупреждение :

В района на североизток от линията *нос Калиакра-нос Шабла*, използването на радиомаяк Калиакра не се препоръчва, тъй като получените пеленги ще бъдат несигурни.

Бухта Болота (Мухулиман) – се вдава незначително в брега на разстояние 1.4 мили северно от нос Калиакра. Бухтата е малка. Ширината на бухтата при входа е 1.5 кабелта, а дължината е 1 кабелт. Брегът на бухтата е висок ; той е много стръмен при входа и относително полегат в дъното на бухтата. Северният бряг на бухтата е прорязан от дълбоко дере, по което се стича малка река.

Брегът на бухтата е обкръжен с пясъчен плаж, широк 0.5 кабелта.

Дълбочините при входа на бухтата Болота са 4 до 6 метра; към брега дълбочините равномерно намаляват. Камъни – на изток от дерето на 0.5 кабелт от брега се намират подводни камъни, които при вълнение се откриват.

Русалка (43°25'5 N ; 028°31'6 E) – на 4.6 мили и 36° от нос Калиакра – знакът представлява ажурна метална конструкция с два правоъгълни щита в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Камен бряг (43°27'7 N ; 028°33'8 E) – Чв Пр 3с

св.0.5; тмн.2.5/ 5М.

- светещ нав.знак на 7.3 мили и 35° от нос Калиакра– знакът представлява, ажурна конструкция с щитове в горната и част, боядисани на бели и черни хоризонтални ивици.

Нос Шабла –

се намира на 12.5 мили североизточно от нос Калиакра. Носът е стръмен, слабо забележим и се познава по установения на него маяк на разстояние 8 кабелта западно от носа. На 2.5 мили западно се намира Шабла.

Дълбочините близо до нос Шабла се изменят твърдо неравномерно.

Маяк Шабла (43°32'4 N ; 028°36'5 E) –Б Пр(3) 20с.

св.0.5, тмн.0.5;

св.0.5, тмн.2.5;

св.1.0, тмн.15.0/ 17М.

се намира на нос Шабла. Видът на маяка е бяла осем стенна кула с червени хоризонтални ивици на висока четириъгълна основа.

Риф – простира се на 1.5 кабелта източно от нос Шабла. При вълнение на него се образува прибой.

На разстояние около 1 миля северно от нос Шабла покрай брега се простира още един малък риф.

Крапецки (43°38'2 N ; 028°34'8 E) несветещ нав. знак - се намира на разстояние 6.8 мили северно от нос Шабла.

Нос Карталбурун (43°42'2 N, 028°35'3 E) - се намира на разстояние 3.5 мили от маяк Крапец.

Нос Сиврибурун е разположен на 12 мили NNW от нос Шабла. Скалист, с червен цвят и малко трудно се забелязва. Може да се опознае по вишката на височината над носа. През него минава границата между Румъния и България.

=====